

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.690 van 23 december 2015
in de zaak A. 217.542/XIV-36.763**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Julien Hardy
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 12 november 2015, strekt tot de
cassatie van het arrest nr. 154.874 van 21 oktober 2015 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 18 november 2015 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

1. Verzoeker gaat in zijn enige middel voorbij aan de opmerking in het
bestreden arrest dat “de bestreden beslissing niet alleen is gesteund op het motief dat de
aanvraag van de verzoeker van 16 december 2009 om machtiging tot verblijf op basis van

artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard, doch ook op de verschillende andere motieven die samen voldoende draagkrachtig zijn om de bestreden beslissing te schragen”. Het eerste middel kan bijgevolg niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

2. In het tweede middel voert verzoeker ondermeer de schending aan van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, van artikel 149 van de Grondwet, van artikel 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van “de scheiding der machten”. Verzoeker zet echter op geen enkele wijze uiteen hoe het bestreden arrest deze bepalingen zou hebben geschonden zodat het tweede middel in die mate kennelijk niet-ontvankelijk is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient als annulatierechter na te gaan of de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de voorhanden zijnde feitelijke gegevens van de zaak tot zijn beslissing is gekomen. Waar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vervolgens besluit dat “verzoeker [...] na[laat] *in concreto* uiteen te zetten van welk kind het hoger belang diende te worden onderzocht, laat staan waarin dit hoger belang dan wel zou bestaan”, dat hij “tevens geen elementen aan[voert] die wijzen op het bestaan van een gezins- of familieleven in zijn hoofd” en dat hij “evenmin [...] elementen aan[voert] met betrekking tot zijn gezondheidstoestand”, gaat hij dan ook zijn bevoegdheid zoals voorzien in artikel 39/2, §2, van de vreemdelingenwet niet te buiten. Het tweede middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drieëntwintig december tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams